

zich had, werden een groot aantal onderwerpen vermeld, welke aan het Hof zouden kunnen worden opgedragen. In het rapport van Saldana worden acht groepen daarvan onderscheiden. Het congres wenschte, dat het Hof zou worden geraadpleegd over competentiegeschillen tusschen staten nopens strafwetgeving of strafrechtspleging en over revisie van onderling onvereinigbare strafveroordeelingen in verschillende staten ter zake van hetzelfde feit. Voorts zou het Hof oordeelen over de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van staten ter zake van onrechtvaardige aggressie en van alle schending van het internationale recht, over strafrechtelijke verantwoordelijkheid van individuele personen in verband met aggressie en schending van het internationale recht in vredes- en oorlogstijd en over vergrijpen van particulieren, die niet voor een nationalen rechter kunnen worden gebracht. De strafbare feiten en de straffen zouden te voren in verdragen behoorlijk omschreven moeten zijn. Naar aanleiding van deze resoluties heeft eene door het bestuur van de Association benoemde commissie een voorontwerp voor een statuut voor een strafkamer van het Permanent Hof van Internationale Justitie samengesteld, welk ontwerp kort geleden door Pella is gepubliceerd. Vóór die publicatie heeft echter de mederapporteur van Pella op het Brusselsch congres en zijn medelid van de genoemde commissie Donnedieu de Vabres een snijdende critiek op de Brusselsche resoluties doen verschijnen, waaruit bleek, dat de vrij groote mate van overeenstemming, die te Brussel scheen aanwezig te zijn, in werkelijkheid niet bestond.

In de Interparlementaire Unie is het internationaal strafrecht in 1925 ter sprake gekomen in haar XXIIIste Conferentie, te Washington gehouden. Na een rapport van den Roemeenschen gedelegeerde Pella nam de Conferentie eene resolutie aan, waarin de mogelijkheid werd geconstateerd van een collectieve criminaliteit van staten, waarvan nadere studie aan het licht moet brengen, door welke wetten zij wordt beheerscht en welke middelen van preventie en repressie tegen haar zijn toe te passen; en waarbij besloten werd een permanente commissie in het leven te roepen, die tot taak zou hebben de sociale, politieke, economische en moreele oorzaken van den aanvalsoorlog te bestudeeren en middelen te vinden ter voorkoming van dit misdrijf, en voorts een voor-ontwerp gereed te maken voor een internationaal strafwetboek, of, woordelijk, voor een code répressif des nations,